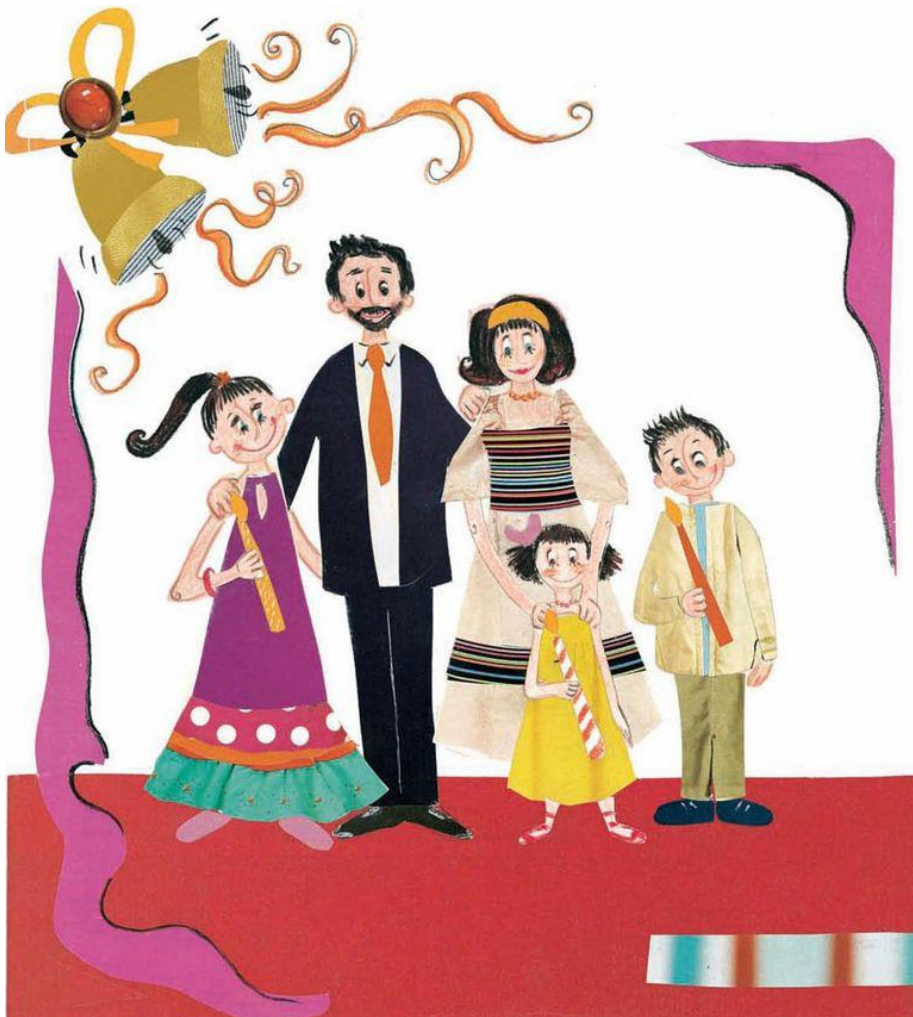

Ανάσταση

Νύχτα του Απρίλη, του Μεγάλου Σαββάτου νύχτα! Αύριο ξημερώνει Πάσχα, Πάσχα Κυρίου, των Ελλήνων Πάσχα! Μεσάνυχτα. Ένα ανθρώπινο ποτάμι γεμίζει τους δρόμους, στριμώχνεται στις εκκλησιές, απλώνεται στα προαύλια. Χτες ήταν η θανή, ο θάνατος ο σταυρικός, ήταν το πάθος το μεγάλο, ήταν το δράμα και το κλάμα, ήταν το αργό, το λυπημένο καμπάνισμα, του θανάτου καμπάνισμα, καρδιοχτύπι του θανάτου...

Σήμερα κύλησε η βαριά η πέτρα, άνοιξε ο τάφος, κι ήταν η μεγάλη νίκη. Νίκησε η ζωή το θάνατο, άνοιξε ο δρόμος από το θάνατο ξανά προς τη ζωή... Όλοι καρτερούν. Συνάζονται στις εκκλησιές. Σιμώνει η ώρα. Άφωτες κι άφωνες οι εκκλησιές...

Κι άξαφνα μια φωνή ακούγεται, μια φωνή από μέσα από την εκκλησιά, από τα βάθη της εκκλησιάς, από τα άγια των αγίων, από τα βάθη των ψυχών, μια φωνή βαριά και μεγάλη, μια φωνή βροντερή κι όμως γλυκύτατη, και λέει:

— «Δεύτε λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός!»*

Και μια σπίθα μικρή άναψε μες στο σκοτάδι, μια σπίθα που

πήδηξε φλόγα και φώτισε, κι από τη φλόγα αυτή σκόρπισαν στο άψε σβήσε χιλιάδες φλόγες, η μια μετά την άλλη, γοργά, απανωτά, μυριάδες φλόγες και χύθηκε το φως, έτσι σαν ποτάμι φωτερό, σαν ποτάμι λαμπερό, στις πολιτείας τις πλατείες και τα στενά, στου χωριού τις ρούγες* και στις δημοσιές, στα τρίστρατα και τα τετράστρατα της χώρας όλης. Μυριάδες φλογίτσες καίνε τώρα και χαίρονται και τρεμουλιάζουν κι αναπηδούνε. Ποτάμια γίνηκαν, από τούτες τις φλογίτσες, στα χέρια των χριστιανών. Ένα ολόχρυσο ανθρώπινο ποτάμι γεμίζει τους δρόμους, γεμίζει τον τόπο, από την πρώτη χώρα ως το στερνό, το πιο απόμερο χωριό, από τις ρεματιές των βουνών ως τα κύματα της θάλασσας, ένα φεγγερό ποτάμι ανθρώπινο...

Πλημμύρισε φως η χώρα. Πλημμύρισαν φως οι ψυχές. «Υπέρ του καταξιωθήναι ημάς...»* βροντάει μια φωνή. Κι η χαρά ξεσπάει ολομεμιάς:

— Χριστός ανέστη εκ νεκρών!

— Χριστός ανέστη!

— Χριστός ανέστη!

Τ' αδέρφια φιλιούνται σταυρωτά κι όλοι οι χριστιανοί γίνονται αδέρφια εκείνη την ώρα.

— Χριστός ανέστη! ψέλνει ο παπάς.

— Χριστός ανέστη! τραγουδάει το παιδί.

— Χριστός ανέστη! ανακράζει ο μαραγκός κι ο χτίστης.

— Χριστός ανέστη! του χωραφιού οι εργάτες.

- Χριστός ανέστη! ο ναύτης κι ο ψαράς.
- Χριστός ανέστη! κι ο στοχαστής.
- Χριστός ανέστη! σημαίνουν τα καμπαναριά.
- Χριστός ανέστη! χτυπάει κι η βαριά καμπάνα.

Θανάσης Πετσάλης-Διομήδης, Ελληνικά διηγήματα με θέμα το Πάσχα, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 1995 (διασκευή)

- * Δεύτε λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός: Ελάτε να πάρετε φως από το φως του Χριστού που δε δύνει ποτέ
- * ρούγα: δρόμος ή πλατεία
- * Υπέρ του καταξιωθῆναι ημάς...: Ας παρακαλέσουμε να μας αξιώσει ο Θεός...

Ασκήσεις:

1. Συμπληρώνω τα δομικά στοιχεία και τις πληροφορίες για το κείμενο:

Κάπου στην

.....

.....

2. Ποιες από τις πιο κάτω λέξεις είναι κύρια ονόματα και ξεκινούν με κεφαλαίο; Διορθώνω το αρχικό γράμμα όπου χρειάζεται.

πάσχα πασχαλινό απρίλης απριλιάτικο ελληνίδα ελληνικό Παρασκευή

3. Αριθμώ τις παραγράφους του κειμένου και στη συνέχεια γράφω τον αριθμό της παραγράφου που ταιριάζει δίπλα από κάθε τίτλο.

Τίτλος παραγράφου	Αριθμός παραγράφου
Όλοι χαίρονται και λένε «Χριστός Ανέστη»	
Το Άγιο Φως μοιράζεται σε όλους τους πιστούς	
Οι πιστοί λυπούνται για το θάνατο του Χριστού, αλλά ετοιμάζονται για να γιορτάσουν την Ανάστασή Του	
Ο ιερέας μοιράζει το Άγιο Φως	
Φώτα κλειστά, ησυχία και όλοι περιμένουν τον Αναστάσιμο Λόγο	

4. Βρίσκω από το κείμενο και γράφω τι συμβαίνει πριν και μετά από τον Αναστάσιμο Λόγο.

Πριν	Μετά
Χριστός:	Χριστός:
Πράξεις ανθρώπων	Πράξεις ανθρώπων
Συναισθήματα ανθρώπων	Συναισθήματα ανθρώπων
Καμπάνες:	Καμπάνες:
Εσωτερικό εκκλησίας:	Εσωτερικό εκκλησίας:

«Δείτε Δάβετε Φως»

5. Εξηγώ με δικά μου λόγια τις πιο κάτω φράσεις του κειμένου:

- «Νίκησε η ζωή τον θάνατο»:
-
- «Ένα ολόχρυσο ποτάμι γεμίζει τους δρόμους»:
-
- « Πλημμύρισαν φως οι ψυχές»
-

6. Ο συγγραφέας (Θανάσης Πετσάλης- Διομήδης) κάνει σκόπιμα 2 «λάθη», θέλοντας να πετύχει κάτι με αυτά τα εσκεμμένα «λάθη». Γράφω ίο κάτω τι νομίζω ότι προσπαθεί να πετύχει με το καθένα:

➔ Μετά από το «Δεύτε Λάβετε Φως» του ιερέα, ο συγγραφέας γράφει μία πολύ μεγάλη πρόταση χωρίς τελείες:

«Και μια σπίθα μικρή άναψε μες στο σκοτάδι, μια σπίθα που πήδηξε φλόγα και φώτισε, κι από τη φλόγα αυτή σκόρπισαν στο άψε σβήσε χιλιάδες φλόγες, η μια μετά την άλλη, γοργά, απανωτά, μυριάδες φλόγες και χύθηκε το φως, έτσι σαν ποτάμι φωτερό, σαν ποτάμι λαμπερό, στην πολιτείας τις πλατείες και τα στενά, στου χωριού τις ρούγες και στις δημοσιές, στα τρίστρατα και τα τετράστρατα της χώρας όλης.»*

Τι πετυγχάινει με αυτό;

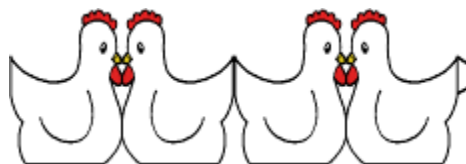
➔ Στο κείμενο επαναλαμβάνεται πάρα πολλές φορές (11 φορές) η φράση των χριστιανών «Χριστός Ανέστη και «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών»

Τι πετυγχάινει με αυτό;

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

🌸 Η ακροστιχίδα της Ανάστασης

1. Α _ _ _ _ _
2. Ν _ _ _ _ _ _
3. Α _ _ _
4. Σ _ _ _ _ _ _
5. Τ _ _ _
6. Α _ _ _ _ _
7. Σ _ _ _ _ _
8. Η _ _ _ _ _

Καλό Πάσχα

1. «Χριστός»
2. Λεγόταν ο Ιησούς.
3. Βάφουμε κόκκινα
4. Στο Γολγοθά έγινε η
5. Οι μαθητές έκαναν την του Κυρίου
6. Εμφανίστηκε στις μυροφόρες.
7. Αυτή τη μέρα έγινε η Ανάσταση.
8. Λέγεται και αλλιώς το Πάσχα(με άρθρο)

🌀 ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ Βρες τις κρυμμένες λέξεις (12)

Λ	Α	Μ	Π	Α	Δ	Α	Ο	Σ	Λ
Α	Γ	Ι	Α	Γ	Σ	Η	Ο	Τ	Α
Μ	Ι	Σ	Ψ	Ξ	Ω	Ι	Σ	Α	Ζ
Π	Α	Σ	Χ	Α	Φ	Α	Τ	Υ	Α
Ρ	Ψ	Μ	Ν	Α	Υ	Γ	Α	Ρ	Ρ
Η	Χ	Δ	Τ	Η	Ν	Α	Υ	Ω	Ο
Κ	Π	Ι	Γ	Θ	Α	Π	Ρ	Σ	Σ
Μ	Π	Α	Θ	Η	Ο	Η	Ο	Η	Ο
Ε	Χ	Α	Ρ	Α	Σ	Ζ	Σ	Ι	Π

